Mõnne sündinu asja mälletus ja arw.

	ajastaiga.
Ma-ilma lomisest arwatas	5797
Jsanda Jesuse Kristuse sündimisest	1848
Tarto-lina eddimätsest ehhitamisest	818
Kui ristiusk Liiwlandi-male tulli	662
Lutteruse õige ussu ülleswõtmisest	331
Kui Lutteruse õige ussu ülleswõtmine Liiwlandi-male tulli	326
Kui Peterburi-lina nakkati ehhitama	145
Kui meije ma Wennerigi wallitsuse alla sai . .	138
Wõrro-lina ehhitamisest	63
Meije Keisri-herra Nikolai Pawlowitsi sündimisest	52
Tarto surekoli säädmisest	46
Kui Prantsus Wenne-male tulli, nink pallanu Mosk wa-linast wälja aeti	36
Kui Liiwlandi-maal prius kuluteti.	29
Kui meije armolik Keisri-her Nikolai Pawlowits naksi wallitsema	23
Kui se pärramene suur henge kirjutamine meije maal olli.	14
Kui Jummala-orjust kirrikun wastse kirriko-säduse pärra nakkati piddama	14

Kalendri-tähte selletamine.

noor ku.

eddimäne werand.

täüs ku.

pärramene werand.

ödd. öddangul.
n. näddal.
k. kel.
t. tund.
P. pühha.
p. pärrast, nink päiw.
hom. hommungul.
m. minnuti.
e. k. enne keskpäiwa.
p. k. päle keskpäiwa.
õs. õsel.

Kats ristikest (**) päiwa arwo man näütwa, et om krono- wai kirriko-pühha, mes kirrikun pühhendetas. Üts ristikene (*) päiwa arwo-tähhe een näütap, et kohhut nink koli säratsel päiwal ei peta.

Wastse ajastaja laul.

Wiis: Wie groß ist des Allmächt'gen Güte.

1. Üts ajastaig om jälle läñnu,
Ei tulle ennamb taggasi!
Kiik läts, mes minna kuulnu, näñnu,
Kiik röem, kiik kurbus täämbani!
Ent mes ma hääd ehk kurja teggi,
Se jääp, ei kao kunnage,
Mo Essa. ke mo tekku näggi,
Es unneta neist ütteke.

2. Ent kas mo teo wõiwa saista
Mo pühha Essa silmi een?
Kas wõip ta armo palge paista
Mull' ütskörd taiwa walgusen?
Kas ma, kui tullep ello tukka,
Sa Essa üsjan hengama,
Wai kas ta mõistap miñno hukka
Mo pattu pärrast koggona?

3. Kui Jsand seni hääd mull' näütnu,
Kas tundsi ma ka sõamest?
Kas olle se eest minna täütnu
Ta kässast ütteainokest?
Kas jäi mo jalg se tee-raa päle,
Kon Jesus käwwe minno een?
Kas olli ussin häle tõle
Mo meel nink kindma õigusen?

4. Oh Jsand, kui ma pärranõwwa
Se ajastaja pattu kiik,
Sis minna henda wäärt ei lõwwa,
Et sa mull' ollit armolik!

Ma-rahwa Kalender 1848, lk. 2